

aliqua vana puta alig caracteres iscripti p
 ter signu crucis: aut si spes habeat i mo scri
 bedi aut ligadi aut i quacung h moi vanita
 rate q ad oina reuerentia non ptineat: qz hoc
 iudicaref supstitiosu. at at e licitu. **¶** In i de
 cretis or 26 .q. 6. c. **N**o liceat xpianis zc. nec
 i collectoib herbar q mediciales sut aliqs
 obfuaroes aut icaratoes licz attede nisi tui
 cu simbolo dino aut dnica orde: ut tui cre
 ator: z de oiu honoref. **¶** Ad primu q od q
 etiā pferre dina verba .aut iuocare dnum
 nome: si respect habeat solu ad dei reuerē
 tia a q expectat effect: licitu erit. si vero ha
 beat respect ad aliqd aliud vane obseruatū
 illicitu erit. **¶** Ad secudu dicendū q et in in
 cantatioib serpentū vel qruicūqz aialiu si re
 spect habeat solu ad verba sacra z ad vntē
 dina: nō erit illicitu. sz plerunqz tales icāta
 tiones hnt illicitas obseruārias. z p demōef
 forniū effectū. z pcpue in serpentib: qz p
 pens fuit p mū demonis istrumētū ad hoiez
 decipiendū. **¶** In dic glo. ibidē norandū: qz n
 laudat a scripura vndecūqz dat i scriptura
 silitudo vt pz d iniq indice q rogantē viduā
 vir audiuit. **¶** Ad tēzū od q eadē etiā rō ē
 de portatōe reliquiariū: qz si portent ex fidu
 cia dei z scōz qru sūt relige: nō erit illicituz
 si at circa h attenderef aliqd aliud vanū. pu
 ta q vas eet triangulat: aut aliqd aliū hui
 moi qd nō ptineret ad reuerentiā dei z scō
 rū eet supstitiosū z illicitū. **¶** Ad qrtū od q
 Lriso loqz qn respectus habet magis ad fi
 guras scriptas qz ad hōz intellectū.

¶ **Q**uoniam de vitis religioni
 oppositis p religiois defectū
 q manifestam hnt drietatē
 ad religionē. vnde sub irre
 ligiositate continent. h moi aut sūt ea q pri
 nent ad contemptū siue ad irreuerentiā dei
 z rerum sacrarum. **¶** p q considerandum ē
 de vitis que pertinent ad irreuerentiā dei.
 2° de his q pertinent ad irreuerentiā sacra
 rum rerum. Circa primū considerandū oc
 currit de temptatioe qua deus temptatur
 z de perituro in quo noimen dei irreuerentē
 assumit. Circa primū queruntur quor.
 p i q cōsistit del tēptatio. 2° vtrū sit peccū.
 3° cui virtuti opponatur. **¶** 4° de cōparatōe
 eius ad alia vitia.

¶ **A**d primū sic proce
 dit. **¶** Videt q tēptatio dei nō cōsistat i aliqb
 factis in qbus soli dīne prātis expectat ef
 fect. sicut. n. de tēptat ab hoie: ita et hō tē
 ptat z a deo z ab hoie z a demōe: sz nō quē
 cūqz tēptat hō expectat aliqs effect pāt
 iph. g et neqz per h q deus tēptat expectat
 solus effect pātis iph. **¶** **¶** Dēs illi q p in
 uocatōez dīni nois miracula operāt expec
 tans aliqē effectū solius dīne prātis. si g in
 factis h moi cōsisteret dina tēptatio: qz qz
 miracula faceret deū tēptarent. **¶** **¶** Ad p
 sectōnē hois ptinē vī vt pmissis hūanif au
 rilys i solo deo spē ponat. vñ Amb. sup illū
 Luc 9°. Nihil tulerit in via zc. dic. Qualis
 dbeat eē q euāgelizat regnū dī: pceptis euā
 gelicis designat. **¶** **¶** E ut subfidy secularis ad
 minicula nō regrat fideiqz tot iberēs putz
 quo min ista requireret magis posse suppetē
 Et brā Agatha dixit. Medicinā corporalē
 corpi meo nunqz exhibui: sz habeo dñz iesū
 xpm qui solo sermone restaurat vniuersa sz
 dei tēptatio nō cōsistit in eo qd ad pfectōez
 ptinet. g tēptatio nō cōsistit in h moi factis
 i qbus expectat solu dei auxiliū. **¶** **¶** Sz ē
 qd Aug. dic. 22°. 3° Faustū: q xps q palā do
 cendo z arguēdo z tñ inimicōz rabiē valef
 i se aliqd nō finendo. dei demōstrabat pātē
 idē tñ fugiēdo z latēdo hois instruebat i fir
 mitatē: ne deū tēptare audeat qn hz qd faci
 at uel qd cauere oportet euadat. ex q vī in h
 del tēptationē cōsistere: qn ptermittit hō
 facē qd pōt: ad picula euadēda: respiciēs so
 lū ad auxiliū dīnū. **¶** **¶** B° dicendū q tēptare
 ē pprie expimētū sumē de eo q tēptat. Su
 mimus at expimētū de aliq z vbiis z factis.
¶ **¶** Verb quidē ut experiamur an sciat qd que
 rimus: uel possit aut velit illud iplere. Fact
 at cū p ea q facim exploram alci puidētā
 uel volūtatē vel prātē. vtrūqz at hōz vtingit
 dupliciē. Uno qdē mō apre: sicut cū qs tem
 ptatozē se pfitef: sicut Samson Judic. 14.
 pposuit phillisteis pbleuma ad eos tēptādū
 Alio vō mō isidiose z occulte: sicut pharisei
 tēptauerūt xps: ut legis Math. 22°. Rursus
 qnz qdē expisse. puta cū qs dicto vel facto f
 redit expimētū sumē de aliq. qnz vō iterpta
 tiue qn. s. z si B nō itē: dat ut expimētū sumat
 id tñ agit uel dicit qd ad nihil aliud videtur
 ordinabile nisi ad expimētū sumdū. Sic g

hō tēptat deū qñq; verbis qñz factis. Verū
q̄ lē deo collogmur orādo. vñ in sua petitōe
exp̄sse aliq̄s deū tēptat qñ ea itentiōe aliqd
a deo postulat ut explozet dei sciam ptātes
uel volūtātē. Factis autē exp̄sse aliq̄s deuz
tēptat qñ p̄ ea q̄ facit intendit exp̄imentū su
mē dīne ptātis siue pietatis atq; scie. S; qñ
īterpretatiue deū tēptat q̄ r̄ si nō intēdit ex
perimentū de deo sumē: aliqd tñ in h̄ petit l̄
facit qd̄ ad nihil aliud ē vtile nisi ad pbādā
dī ptāre uel bonitatē uel cognitionem: sicut
cū qs exp̄imentū currere facit ut euadat hostes. h̄
nō ē exp̄imentū de eq̄ sumē. s; si equū curref
facit absq; aliqua vtilitate. h̄ nihil aliud eē
videt q̄ exp̄imentū sumere de eq̄ velocita
te. r̄ idē ē i oib; alijs reb;. qñ ḡ pp̄t aliqua;
necitatē seu vtilitatē omittit se aliq̄s diuio
auxiliū i suis petitōib; uel factis: h̄ nō ē de
um tēptare. dī. n. 2. palipo. 20. Cū ignozam?
qd̄ agē debeam. h̄ solū hēm? f̄sdū ut oculo
s nostros dirigamus ad te. qñ vero h̄ agi
tur absq; vtilitate r̄ necitate h̄ ē īterptatiue
tēptare deū. vñ sup̄ illud Deut. 6. Nō tem
ptab dñz deū tuū. dicit glo. deū tēptat q̄ hñf
qd̄ faciat sine rōe cōmittit se piculo. exp̄iens
vix possit libari a dō. Ad p̄mū ḡ dō q̄ hō
etiā qñq; factis tēptat vtrū possit vel sciat l̄
velit h̄ mōi factis auxiliū uel īpedimentuz
p̄stare. Ad scdm̄ dicendū q̄ sci suis p̄cib;
miracula facientes ex aliqua necitate v̄ vti
litate mouent ad petēdū dīne ptātis effectū.
Ad t̄tū dicendū q̄ p̄dicatores regni dei
ex magna necitate r̄ vtilitate h̄s dia ipalia
p̄mittūt ut verbo dei exp̄ditū vacent. et
iō si soli deo initant: nō ex h̄ tēptāt deū. s; si
absq; vtilitate uel necitate humana h̄s dia d̄
sērerēt tēptarēt deū. vñ Aug. dīc. 22. 5. Fau
stū q̄ Paul. n̄ fugit quasi nō credendo i de
um: s; ne deū tēptaret si fugere nolūisset. cū
sic fuger potūisset. btā vero Agatha experta
erat erga se dīnā benivolentiā: ut vel īfirmi
tates nō pateret. p̄ qb; corporali medicina
īdigeret: uel statū sentiret diuine sanationis
effectū.

Ad secunduz sic pro
cedit. Vide q̄ tēptare deū nō sit pctm̄. de
us. n. n̄ p̄cepit aliqd pctm̄. p̄cepit at̄ vt hoies
eū pbēt qd̄ ē eū tēptare. dī. n. Malach. 3.
Inferte oēm decimā i horreū meū ut sit ci
b; i domo mea. r̄ pbate me sup̄ h̄ dīc dñs. s;

non apucro vobis cataractas celi. q̄ videt q̄
tēptare deū nō sit pctm̄. S. Sic aliq̄s tē
ptat ex h̄ q̄ exp̄iētia sumat de scia uel potē
tia ei. ita ē de bonitate r̄ volūtate ipsius. s;
licitū ē q̄ aliq̄s exp̄imētū sumat diuine bo
nitatis siue ēt voluntatis. dī. n. pl. 33. Susta
te r̄ videte qm̄ suauis ē dñs. Et ad Ro. 12.
Probetis q̄ sit volūtas dei bona r̄ h̄i placēs
r̄ p̄fecta. ḡ tēptare deū nō ē pctm̄. S. Nil
lus vitupat i scriptura ex eo q̄ a pcto cessat.
s; magis si pctm̄ cōmittit. vitupat at̄ Achaz
q̄ dñō dicente: Pete tibi signū a dñō dō tuo
r̄ dicit: nō petā r̄ nō tēptabo dñm. r̄ dictum
ē ei. Nūqd̄ paz ē vob molestos eē hoib;. qz
molesti estis et deo meo: ut dī. Isa. 7. De
Abrahā at̄ legit Gen. 15. q̄ dixit ad dñz vñ
scire possūm q̄ possessurus sim eam. s. rerrā
repromissā a deo. Similr̄ ēt Hedeon signuz
a deo petut de victoria repromissa: ut legit
Judic. 6. qui tñ ex h̄ nō rephēdūt. ḡ tēpta
re deū nō ē pctm̄. S; 5 est qd̄ phibet in
lege dei. dī. n. Deut. 6. Nō tēptabis dñm d
um tuū. S; dicendū q̄ sicut s̄ dictū ē. tē
ptare est exp̄imentū sumere. nullus at̄ exp̄i
mētū sumit d̄ eo d̄ q̄ ē cert. r̄ iō ois tēptat
ex aliqua ignozatiā uel dubitatōe. p̄cedit v̄
ei q̄ tēptat: sic cū qs exp̄imētū de aliqua re
sumit ut ei? qualitātē cognoscat: siue ahozū
sicut cū qs exp̄imentū de aliq̄ sumit ut alijs
oñdat: p̄ quem modū deus dicitur nos tem
ptare. Ignozare at̄ uel dubitare de his que
ptinēt ad dei p̄fectionē est pctm̄. vñ manife
stum ē q̄ tēptare deū ad hoc q̄ ipse tēptas
cognoscat dei virtutē ē pctm̄. Si qs at̄ ad h̄
exp̄imentū sumat eozū q̄ ad dīnā p̄fectōez
ptinēt nō ut ipse cognoscat: s; ut alijs demō
stret. hoc nō ē tēptare deū: cū h̄bit iusta ne
cessitas seu pia vtilitas. r̄ alia q̄ ad hoc cur
rere debēt. Sic. n. apli petiuerūt a dñō ut in
noīe iesu xpi fierēt signa: ut dī. Act. 4. ad h̄
.s. q̄ virtus xpi ī fidelib; māifestaret. Ad
p̄mū ḡ dicendū q̄ solutio decimarū erat īle
ge p̄cepta: ut s̄ habitū ē. vñ hēbat necitates
ex obligatōe p̄cepti r̄ vtilitatē q̄ ibi dī: ut sit
cibus i domo mea. vñ soluendo decimas nō
tēptabāt deū. S; at̄ ibidem subdīf: r̄ pbate
me. nō ē itelligendū causalit̄ quasi ad h̄ sol
uere deberēt decimas: ut pbarent si de eis n̄
aperiat cataractas celi: s; p̄secutiue: qz. s. si d
cimas soluerēt exp̄imētō pbaturi erāt hñfi
cia q̄ eis de cōferret. Ad secundū dicēdū

omplex e cognitio dine bonitatis l voluta
 tis. Una quide speculatiua. r qru ad hac si
 licet dubitare nec pbare vtru dei volutas sit
 bona vel vtz deus sit suatus. Alia at e cognti
 tio dine volutatis siue bonitatis affectiua si
 ue expimentalis du gs expif i seipso gustuz
 dine dulcedinis. r coplacentia dine volutat
 ficat de Jerotheo dic h y o . 2 . ca . de vini.
 no q vidicit dina ex copassione ad ipa. r B
 mo mouemur vt pbemus dei volutate: r gu
 stemus e suauitate. Ad tciuz od q deus
 volebat signu dare regi Abaz no p ipso so
 lu s p totu ppli instructoe. r io reprehendis
 qi ipeditoz cois boni r salutis q signu pete
 nolebat. nec petendo teptasset deu. tu qz ex
 madata dei potuisset. tu qz h pertinebat ad
 vtilitate coez. Abrahā at signu petyt ex isti
 ctu diuino. r io no peccauit. Sedeo vero ex
 debilitate fidei signu petysse vñ. r io a pctō
 no excusatur. sicut ibi de glo. dic. sicut r Za
 charias peccauit. dicēs Luc. p ad angeluz.
 vnde B sciam. vñ r ppē hanc incredulitatez
 punie fuit. Sciendū tñ q dupliciē aliquis si
 gnū petir a deo. Uno ad explozandā dīnaz
 ptatē aut vitatē dicti eius. r B de se ptiet ad
 dei teptatōez. Alio ad B q istruat qd sit cir
 ca aliqd factū placitū deo. r B nullo modo
 ptinet ad dei teptatōez.

Ad tertiu sic proce

dis. Uidet q teptatio dei no opponat vtuti
 religionis. Teptatio. n. dei hz rōnez pcti ex
 B q hō de deo dubitat ut dictū ē s dubita
 re de deo ptinet ad pctm infidelitatis qd op
 ponitur fidei q teptatō dei magis opponi
 tur fidei qz religioni. B Ecl. 18. dī. An
 dōne ppara aīam tuaz. r noli eē qsi hō qui
 teptat deū. ubi dic glo. inflinealis: quasi. s.
 t. ptas deū orat qd docuit: si nō fac qd inffit
 s hoc ptiet ad psuptōez q opponit spei. q vñ
 q teptatio dei sit pctm oppositū spei. B.
 Sup illud ps. et teptauerūt deū i cordibus
 suis. dic glo. q teptare deū ē volo'e postula
 re: ut in vbis sit simplicitas cū sit i corde ma
 licia. s. dolus opponit vtuti veritatis. q tem
 ptatio dei nō oppōit religiōi: s. vitati. B
 dē q sic ex pdicta glo. hētur: teptare deū ē i
 ordiate postulare. s. debito mō postulare ē
 act' religiōis ut s habitū ē. q teptare deū ē
 pctm religiōi oppositū. B dicēdū q sicut
 ex s dictis p: finis religiōis ē deo reuerētiā

exhibere. vñ oīa illa q directe ptinet ad irre
 uerētiā dei religiōi opponit. manifestuz est
 aut q teptare aliqū: ad irreuerentiā eius p
 tinet. nullus. n. presumit teptare eū de cuius
 excellētia cert' ē. Vñ manifestū ē q teptat
 deū ē pctm religiōi oppositū. Ad primū g
 od q sicut s dictū ē: ad religiōē pertinet p
 testari fidē per aliqua signa ad diuinā reue
 rentiā ptinetia. et io ad religiositatem perti
 net q ex icertitudine fidei hō aliqua faciat
 q ad dinā irreuerētiā ptinet: cuius ē teptat
 deū. et io est religiositatis species. Ad secū
 dum dō q ille qui ante orōnē aīam suā nō
 preparat dimittendo si qd aduersū aliqūez
 bz: uel al' ad deuotionē se nō disponendo: si
 facit qd i se ē ut exaudiat a deo. et io quasi i
 terptatiue teptat deū. et quīs h' mōi iterp
 tatiua teptatio videat ex presuptiōe seu idif
 cretiōe puenire: tñ hoc ipsū ad irreuerētiāz
 dei ptinet ut hō psuptuose et sine debita dilī
 gentia se habeat i his q ad deū ptinet. dicē
 .n. i. Pet. 5. Humiliamini sub potēti manu
 dei. et 2 ad Timot. 2. Sollicite cura te ip
 suz pbabilē exhibē deo. vñ h' mōi temptatō
 irreligiōsitas species est. Ad tciū dicēdū
 q i coparatōe ad deū q nouit cordis abfco
 dita: nō dicat aliqz dolose postulare. s. p ref
 pectū ad hoies. vnde dolus per accidens se
 hz ad teptatōez dei. et ppē hoc nō o3 q tem
 ptatio dei directe oppōat veritati dei

Ad quartum sic pro

cedit. Uidet q teptatio dei sit grau' pctm
 qz superstitio. Maior. n. pena p maiori pec
 cato iserf. s. grau' ē punitū i iudeis pctm tē
 ptationis dei qz pctm idolatrie. qd tñ est pci
 puū inf supstitōez: qz p pctō idolatrie inise
 cti sūt ex eis viginti: ia milia hoīuz: ut legitur
 Exo. 32. p pctō at teptatōis oēs vliē i deo
 perierūt terrā pmissiōis nō intrantes: s. illd
 ps. Teptauerūt me ptes vñ. et p' ea subdit:
 quibus iuravi i ira mea si introibūt i regies
 meā. q teptare deū ē qm' pctm qz supstitō
 B. Tanto aliqd pctm videt eē grau' quā
 to magis virtuti opponit. s. religiositas cui'
 spēs est teptatio dei: magis opponit virtuti
 religiōis qz supstitio q hz aliqua similitudinez
 cū ipsa. q teptatio dei est grau' pctm qz sup
 stitio. B. Maius pctm videt eē irreuerē
 ter se hēre ad parētes qz reuerētiā pentib' d
 bitā alijs exhibere. s. de' ē bonozand' a nob

